

DIMITRIOS

nr.48 – aprilie 2014

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poștă

www.sfantuldumitruposta.ro

<https://www.facebook.com/RevistaDimitrios>

CVANTUL SĂPTĂMÂNII

Lumini de Înviere

pr. paroh Mihai Gojgar

Acum, când scriu acest articol, îmi imaginez noaptea de Înviere. Experiența anilor trecuți mă face să prevăd notele generale ale evenimentului. Începând cu mulțimea venită să ia lumină și până la certitudinea afirmată a faptului că *Hristos a înviat!* Cu schelele în față, acoperind sfântul lăcaș, curtea fremătând ca niciodată de oameni nerăbdători, candelile și lumânări, galbene și roșii, cu telefoane care caută sau sunt căutate, miros de tămâie pe muzică de terase, Paștele în Centrul Vechi este o imagine a lumii diverse în care trăim. Știu de pe acum că voi face apel să rămânem toți la frumoasa și unica Liturghie din noapte, că *a lua lumină* nu înseamnă doar a fi la miezul nopții în biserică, că vor rămâne o zecime dintre oameni, că se va dori punguța cu paști atunci, și nu la 3 dimineața, la sfârșitul slujbei, dar că, la final, bucuria comuniunii cu toți cei rămași mă va face să uit și aceste lipsuri. Dar dacă, totuși, mă voi înșela? Dacă vor rămâne anul acesta o cincime din oameni la slujbă? Dacă telefoanele vor sta închise nu doar în biserică, ci și în curte? Dacă, din bună-cuviință, restaurantele vor da muzica mai încet timp de 30 de minute, trăind, măcar așa, slava

biruinței Vieții asupra morții? Mai sunt doar câteva zile și vom afla, împreună, aceste răspunsuri. Indiferent de ele, de modul în care ne vom raporta la cele pe care le vom trăi, îndrăznesc să vă exprim bucuria sărbătoririi celui mai prețios eveniment al creștinătății împreună cu dumneavoastră. Chiar dacă ne-ați pășit pragul doar pentru câteva minute, când ați luat *lumină din lumină*, am fost mulțumit că v-ați amintit de victoria Celui-Viu asupra întunericului. Poate că e un început. Și chiar dacă v-ați întors acum la distracție, ori în case, unde ați început să degustați din bunătățile festive, zâmbesc gândindu-mă că ați conștientizat că temelia vieții noastre este Dumnezeu. Nu doar obișnuința, nu doar motivația că "așa e bine" v-au împins spre noi. În inima dumneavoastră, Dumnezeu există, și lumânarea din dumneavoastră este speranța mea că o să ne mai vedem. Cât de des, însă?

Lumina Învierii se stinge repede în sufletul nostru dacă nu o protejăm. Ați văzut că, la o pală de vânt, candela ori lumânarea își pierde licărul viu și adoarme. Unii zic că au pierdut norocul, ori că au ratat Paștile. Însă acea lumânare este doar un simbol, o mărturie a creștinismului nostru întemeiat pe credința în Învierea Domnului. Mult mai

important este să îi cerem lui Dumnezeu să ne ocrotească lumina ce pâlpâie în noi. Dumnezeu este peste tot, așa este, așa cum gândul la copiii noștri, la părinți, la cei dragi ne urmărește peste tot. Dar pe ei îi găsim doar într-un loc, doar undeva îi putem îmbrățișa. Pe Dumnezeu îl găsim în biserică, locul unde El așteaptă să îi cerem să protejeze candela inimii noastre. Aș vrea să vă aduceți aminte în aceste zile de cei care nu au cozonac, miel, ou roșu sau persoană cu care să-și adreseze salutul pascal, *Hristos a înviat!* Aduceți-vă aminte de ei, în măsura în care realizați că singurătatea, sărăcia și părăsirea ne dau târcoale oricând, indiferent cât de satisfăcuți suntem acum. Aș fi fericit să vă avem alături în celelalte acțiuni filantropice pe care le vom face. Poate că nu ați reușit să dăruiți bucurie copiilor orfani, bătrânilor din parohie și celorlalți care aveau

nevoie de un pic de mângâiere și pe care, după putințele noastre, i-am sprijinit acum. Paștele înseamnă și speranță, și gândurile mele de mai sus sunt justificate. Paștele nu înseamnă, pe de altă parte, iepurași surâzători, excese și refugiu în plăcerile noastre, deși presupune și surâs, bucate gustoase și odihnă sufletească. Până la urmă, e doar o problemă de optică, vedeți? Sunt fericit că mă adresez unor oameni pe care nu i-am văzut niciodată. Poate nici nu vă voi revedea. Deși Biserica Sf. Dumitru-Poștă are atât de mare nevoie de dumneavoastră. Dar pentru mine e o șansă, o emoție apostolică, misionară. Voi fi și mai fericit când voi afla că, după citirea articolului, v-ați adus aminte de vecinul părăsit de copii, i-ați dus o bucată de cozonac, i-ați spus *Hristos a înviat!* și i-ați zâmbit.

Paște fericit! Hristos a înviat!

FILE DIN ISTORIA BISERICII SFÂNTUL DUMITRU - FOCUL CEL MARE DE LA 1847

pr. paroh Mihai Gojgar

În ziua de 23 martie 1847, un incendiu a devastat jumătate din București. Ardeau turlele bisericilor ca niște torțe, spun cronicile. Mahalalele erau scrum, mai rămăseseră doar zidurile. Dacă focul „ar fi început noaptea, orașul întreg ar fi pierit“, spunea domnitorul Gheorghe Bibescu. Focul a mistuit 12 biserici cu mahalalele lor: „Sfântul Dumitru“, Curtea Veche (două), „Sfântul Gheorghe-Nou“, „Sfântul Gheorghe-Vechi“ și Bărăția, Stelea, Udricani, Vergului, Lucaci, Ceauș Radu, „Sfântul Ștefan“, dar și alte mahalale: Colțea, Răzvanul, „Sfântul Nicolae“ - Șelari, Șerban Vodă, „Sfântul Ioan Nou“, „Sfânta Vineri“, Oltenii, Delea Nouă și Hagiului. Povestirea e scurtă. Era prima zi de Paști. Praznicul Învierii Domnului căzuse în acel an pe 23 martie. Prăvăliile erau închise, hanurile, pe jumătate goale, mahalele abia se dezmoreteau după petrecerile ce ținuseră până spre zorii dimineții, numai copiii ieșiseră la joacă. Se juca și Costache, băiatul de 11 ani al Zoii Drugănescu, făcut cu Filipescu, care divorțase cu mult timp în urmă de ea. Casa lor era pe locul actualei Universității Ecologice, chiar în fața bisericii noastre. Gurile rele spuneau că o ȝigancă îi prevestise că pruncul avea să își lege numele de o mare nenorocire. Crescut fără tată, făcându-i-se mai mereu hatârurile, în dimineața acelei zile dorea cu tot dinadinsul să „pocnească“ artificii. Zis și făcut! Tot jucându-se el cu praful de pușcă, o scânteie a sărit mai sus, direct în butoiul cu păcură. De aici până la marele incendiu nu au mai trecut decât doar câteva clipe. I-a sărit în ajutor și vântul care răscolea în acele zile ulițele Bucureștiului. Și ca să încheiem cu băiatul, nici nu a mai trăit mult timp de atunci, doar trei ani. Dar nu a murit din cauza focului, ci a fiziei, pe care o trata într-un sanatoriu din Genova, așa cum i se cădea unei familii bogate ca cea a Drugăneștilor. Incendiul s-a întins repede, cuprinzând o zonă triunghiulară cu vârful în casa

Zoiei Drugănescu din mahalaua „Sfântul Dumitru“, unde găsim astăzi „Biserica Sfântul Dumitru“. Au ars 1.850 de clădiri, adică 686 de case particulare și locuințe, 1142 de prăvălii, 10 hanuri și 12 biserici. Cu toate acestea, datorită Proniei Divine au murit doar 15 persoane. Erau necesare sume enorme pentru reparații și, sub presiunea nevoilor, s-a procedat cu oarecare energie, domnitorul Gheorghe Bibescu însuși înscriindu-se cu 6.000 galbeni în fruntea unei liste de subscripție la care a fost chemată să se alăture toată populația țării. Biserica s-a numărat printre cei mai importanți contribuabili. Vălvătaia a făcut ca pământul să se răcească abia după încă o săptămână. Unii localnici s-au refugiat pe Dealul Mitropoliei, de unde au privit îngrozii cum focul mistuie totul în calea sa. „Case, prăvălii, hanuri și biserici ardeau într-un vacarm asurzitor. Pe ulițe, oamenii alergau înspăimântați, răsunau comenzile militare și vaietele deznădăjduiților“, scria Anton Pann. Spre seară, mitropolitul Neofit a scos moaștele Sfântului Dumitru și l-a implorat pe sfânt să fie „mijlocitor pe lângă Dumnezeu prea puternic ca să facă a înceta focul“... De sus, de pe Dealul Mitropoliei, privirea înregistra tabloul halucinant al unui fluviu de foc ce-și făcea loc printre case, copaci, oameni și orătării până departe în Răsărit, unde, la orizont, se vărsa în amurg. „Era ceva nemaipomenit de înspăimântător“, își amintea peste aproape o jumătate de veac colonelul Pappasoglu. Biserica Sfântul Dumitru nu a fost răpusă complet. Pictura s-a pierdut, primind o nouă haină iconografică, peste aproximativ două decenii, prin pictorul Carol Popp de Szathmary.

Articol preluat din Ziarul Lumina (5.02.2010) și adaptat

O SEARĂ FRUMOASĂ, LA BISERICA SFÂNTUL DUMITRU

Alina Hăilă

Azi am participat, pentru prima dată, la un astfel de atelier. Vă împărtășesc bucuria pe care am simțit-o, fiind primită atât de frumos în cerul de creație al bisericii. Am pictat pe obiecte de porțelan, am combinat culori vesele, prin care ne putem exprima bucuria Învierii Domnului nostru, Iisus Hristos, alături de oameni cu dragoste de Dumnezeu, de frumos și de aproape. Îmi doresc să continui această experiență și să învăț mai multe tehnici de lucru. Îi îndemn pe cei care și-au dorit măcar o dată să facă un desen sau un obiect lucrat manual și nu au avut curaj sau timp, să încerce să vină la un astfel de atelier, pentru că este o atmosferă minunată. Așa cum a spus și doamna preoteasă, care organizează aceste ateliere, putem descoperi daruri minunate în noi.

VIZITAREA ENORIAȘILOR ȘI BINECUVÂNTAREA CASELOR DE IZVORUL TĂMĂDUIRII

diac. Bogdan Bădiță

Iubiți credincioși, dragi enoriași și toți cei ce parcurgeți aceste rânduri, Hristos a Înviat! Și această nespusă bucurie este debutul frumoasei perioade a săptămânii luminate în care prăznuim și Izvorul Tămăduirii. Sărbătoarea ne amintește de o serie de minuni ale Maicii Domnului săvârșite la un izvor aflat în apropierea Constantinopolului. Noi mergem în această zi la biserică pentru a lua parte la sfințirea apei, numită Aghiasmă Mică. După ce preotul sfințește apa, stropște credincioșii, în timp ce la strană se va cânta troparul: "Mântuiește Doamne, poporul Tău...". Există mai multe obiceiuri legate de această sărbătoare. În părțile Moldovei toți i-au aghiasmă acasă, apoi merg și stropesc cu apă sfințită toate fântânile. Cu o zi înainte, este și astăzi obiceiul, ca acestea să fie curățate, iar în ziua sărbătorii se sfințesc prin stropirea cu aghiasmă mică. Astfel, pentru încă un an, ele sunt curate iar credincioșii folosesc apa fântânilor la diferitele lor trebuințe. Dacă însă în timpul anului cade un animal în fântâna sau se găsesc diferite lucruri ce pot întina apa, după curățarea fântânii se stropște tot cu apa sfințită din ziua Izvorului Tămăduirii. Tot în această zi, preotul merge în casele enoriașilor pentru a le sfinți și binecuvânta casele cu apă sfințită. Știm că încă din vechime, aghiasma este folosită pentru a alunga "arătarea urâtă și rea", adică duhul cel rău. Este un bun prilej pentru toți credincioșii, ca în săptămâna luminată să-și sfințească alături de sufletele spălate de păcate prin taina spovedaniei din perioada postului, și casele lor. Dacă noi am făcut curățenie în casa sufletului nostru prin post și rugăciune, sfințindu-l prin primirea euharistiei, tot la fel după curățenia făcută în casă înainte de Paști, este indicat ca aceasta să fie și sfințită. Iar această binecuvântare vine prin stropirea caselor cu apă sfințită, de Izvorul Tămăduirii. Vizita preotului în casele noastre trebuie privită ca o mare binecuvântare pe care Dumnezeu, pentru rugăciunile Maicii Sale, o trimite prin preot la fiecare credincios în parte. La preot este osteneala, din partea lui Dumnezeu

binecuvântarea, iar din partea fiecăruia dintre noi, bunăvoința și dragostea primirii. În icosul al șaselea din acatistul Izvorului Tămăduirii îi cântăm Maicii Domnului: "Darul tău este mai presus de cuvânt și de gând; drept aceea și noi într-o unire de gânduri și glasuri, cântăm laudele acestea: Bucură-te, că din tine se revarsă apa care vindecă patimile cele de moarte aducătoare, bucură-te Fântâna bucuriei celei neîncetate, bucură-te, curgerea înțelepciunii ce curăță necunoștința, bucură-te amestecare ce picură dumnezeiasca dulcețată a inimii (Icosul 7), bucură-te, Ceea ce ești izvor de viață dător!". Mare este bucuria Învierii Domnului ce luminează, transcende și sfințește întreaga creație. Dar în săptămâna luminată, sărbătorind Izvorului Tămăduirii, avem șansa să ne sfințim viața, sufletul, mintea și inima văzând și primind în ființa noastră sfințirea și tămăduirea harică a izvorului dumnezeiesc. Hristos a Înviat, bucurați-vă din plin de această nespusă bucurie dată în dar de Creator prin Învierea Mântuitorului.

ZIARUL "DIMITRIOS", DOI ANI DE LA APARIȚIE

Au trecut doi ani de la publicarea primului exemplar al foii noastre parohiale și suntem încântați că a fost un proiect care a dat roade. Apariția bilunară a ziarului, pe care l-am dorit un mijloc de comunicare, apropiere și informare, a adus tot mai mulți oameni duminica la Sfânta Liturghie, precum și la celelalte slujbe săvârșite în biserică. Credem că aceasta este cea mai frumoasă reușită. Dar tot prin intermediul lui am izbutit să solidarizăm sufletele cititorilor în realizarea binelui, prin donațiile și participarea tot mai consistentă la acțiuni de sprijinire a celor aflați în nevoi. Vă mulțumim și vă invităm să urmăriți în continuare ziarul care se găsește în biserică, pe site-ul <http://sfantuldumitru.ro/revista-dimitrios/>, pagina de facebook <https://www.facebook.com/RevistaDimitrios> și, mai nou, distribuit direct în casele parohiei Sfântul Dumitru. Ne vom bucura dacă prin aceasta veți participa ca și până acum la Serile Catehetice, atelierile de creație, cursurile de muzică și activitățile tot mai numeroase ale bisericii. Mulțumim colaboratorilor permanenți care semnează articole despre fiecare perioadă a anului liturgic, precum și companiei **eprintare**, care tipărește ziarul. Echipa acestei firme a fost mereu promptă la solicitările noastre și ne-a oferit prețuri care au eliminat ideea de afacere. Vă recomandăm să apelați la serviciile lor și să consultați pagina: <http://www.eprintare.ro/>. Veți găsi o gamă de servicii și prețuri fără concurență. La mulți ani, "DIMITRIOS" și cititorilor lui!

Echipa de redacție

Veniți să primiți lumină!

pr. paroh Mihai Gojgar

Sărbătoarea Învierii Domnului a fost mult timp momentul cel mai important din an pentru orice creștin. După două milenii de la Vestea cea Bună, însă, vorbim de din ce în ce mai puțini creștini, de un moment cu relevanță spirituală redusă și, implicit, de o bucurie săracă. Nu, nu ignorăm petrecerile din aceste zile, aglomerația de pe plaje, grătarele încinse din toate pădurile, suta de decibeli ce tind spre pragul durerii, sau consumul crescut de medicamente pentru stomac. Da, lumea petrece. Între limanul petrecerii sfinților și petrecerea pe acorduri orientale. Nu avem cum să le ignorăm, dimpotrivă, chiar ele ne inspiră rândurile de față. Bucuria Învierii este bucuria biruirii Domnului asupra morții. Biserica a rânduit, în acest sens, ca dezlegarea la mănăstiri să fie totală, în întreaga Săptămână Luminată. Și, totuși, firescul praznicului înseamnă altceva decât muzică, mâncare și băutură. Învierea nu înseamnă fiendurile, excese și haos. Ea s-a conveni cinstită în biserică, prin slujbele luminoase din această perioadă. Ar trebui să trăim liniștea căminului, surăul împărtășit cu cei dragi, părinți, frați, surori, fiice, nași, finii, prieteni. S-a conveni să împărțim din bucatele de pe mesele noastre și celor ce trăiesc în sărăcie, în foamete, în boală, în singurătate. Este evident că pentru cei mai mulți dintre noi, Paștele înseamnă astăzi mai mult o sărbătoare a trupului. Căderea noastră, slăbiciunea firii noastre

patimașă trebuie să rezoneze cu părerea noastră de rău. Să dăm din ce avem, să dăm cât mai mult. Cuvântul Sfântului Ioan Gură de Aur ce se citește la slujba din Duminica Paștilor arată că este praznicul tuturor, fiecare după efortul său. Așa încât, toți trebuie să facem câte ceva pentru a-i mulțumi lui Dumnezeu pentru mila Sa arătată în Pătimirile sale, moartea și Învierea Sa slăvită. Poate că în felul acesta, vom urca ușor-ușor, până la înțelegerea și trăirea adevărată a sărbătorii. Sfințenia este obiectiv general al umanității. Dar ea presupune trepte. Noi devenim sfinți peste noapte. Dar putem ieși din noaptea vieții noastre începând cu Duminica Învierii. "Veniți să primiți lumină!" este o chemare și un dar. Dar din dar se face rău, spune o vorbă din bătrâni. Și precum luminările se aprind una după alta, de la una singură, tot așa și noi, trebuie să luăm modelul Mântuitorului Hristos, Cel ce ne-a oferit această Lumină. Să mergem spre cei ce au uitat ce reprezintă Paștele. Să arătăm că mesajul pascal înseamnă speranță, dezinteres material, pace. Se cade să dăm vestea și bucuria Învierii și celor ce nu mai pot, nu mai știu sau nu mai vor să creadă în învierea lor. Care, și ea, trebuie să plece de la partea trupească. Dacă noi, în stadiul dezvoltării noastre spirituale, ne preocupăm mai mult de bucuria materială, atunci și jertfa noastră trebuie să fie asemenea.

Biserica Sfântul Dumitru este recunoscătoare celor care sprijină eforturile de consolidare și restaurare. Vă invităm să completați formularul 230 și să direcționați către lăcașul nostru 2% din impozitul pe venitul din 2013. Nu înseamnă nici o cheltuială, pentru că acel impozit deja a fost reținut de stat. Este dreptul dumneavoastră să vă exprimați în acest mod afecțiunea față de o instituție. Formularul 230 îl puteți găsi pe site-ul nostru, la pagina *Cum poti ajuta*: <http://sfantuldumitru.posta.ro/ce-i-de-facut/cum-poti-ajuta/>. De asemenea, el se află la pangar și poate fi completat și lăsat în biserică. Dacă știți și alte persoane care ar putea completa formularul 230 pentru noi, am fi încântați. Formalitățile legate de depunerea documentului le vom realiza noi. Tot ce trebuie să faceți este să completați datele personale și să semnați. Nu este nevoie de fișa fiscală și nu trebuie completată suma care se direcționează. Se poate direcționa 2% din impozitul pe venit și de către persoanele care desfășoară activități independente, prin intermediul formularului 200 (chiar dacă au ca sistem de impunere norma de venit). **Noutatea legislativă** se referă la sponsorizările din impozitul pe profit: ... *cheltuielile de sponsorizare și/sau mecenat și cheltuielile privind bursele private, acordate potrivit legii; contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cei care acordă burse private, potrivit legii, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente în limita minimă precizată mai jos: 1. 3 la mie din cifra de afaceri; pentru situațiile în care reglementările contabile aplicabile nu definesc indicatorul «cifra de afaceri» această limită se determină potrivit normelor; 2. 20% din impozitul pe profit datorat.*

Sumele care nu sunt scăzute din impozitul pe profit, potrivit prevederilor prezentei litere, se reportează în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea acestor sume se va efectua în ordinea înregistrării acestora, în aceleași condiții, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit. Vă mulțumim!

CURS GRATUIT DE MUZICĂ BISERICESCĂ

În fiecare joi, de la ora 18, sunteți invitați să participați la cursul gratuit de muzică bisericească, indiferent de nivel (începători – avansați). Biserica Sf. Dumitru Poșta, str. Franceză nr. 1, ora 18.

Joia, zi de curățenie în biserică

Câțiva membri ai comunității noastre obișnuiesc să facă curățenie în biserică în fiecare zi de joi a săptămânii. Le mulțumim pentru inițiativă și totodată sperăm că vor exista tot mai mulți voluntari dispuși să jertfească puțin din timpul lor pentru această activitate. Orice mână de ajutor este bine-venită, mai ales acum când odată cu venirea anotimpului cald și curtea are nevoie de îngrijire. Vă așteptăm în fiecare joi după-amiază și vă mulțumim anticipat! Puteți cere mai multe detalii d-nei. Carmen la nr. de tel 0724.431.060 sau persoanei de la pangar.

Program liturgic 19 -25 aprilie:

- 19.04**, ora 8.00 – Sf. Liturghie; ora 23.30 – SLUJBA ÎNVIERII DOMNULUI
- 20.04** (SFINTELE PAȘTI), ora 12.00 – Vecernie (a II-a Învierie)
- 21.04** (SFINTELE PAȘTI), ora 8.00 – Utrenie și Sf. Liturghie
- 22.04** (SFINTELE PAȘTI), ora 8.00 - Utrenie și Sf. Liturghie; ora 18.00 – Vecernie
- 23.04** (SF. MARE MUCENIC GHEORGHE), ora 8.00 - Utrenie și Sf. Liturghie
- 24.04**, ora 18.00 – Vecernie
- 25.04** (IZVORUL TĂMĂDUIRII), ora 8.00 - Utrenie și Sf. Liturghie

Contribuția anuală a credincioșilor Parohiei Sf. Dumitru-Poșta este de 100 de lei. Persoanele cu dificultăți materiale sunt scutite. Această contribuție anuală este folosită în special pentru plata utilităților.

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 – EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 – USD
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.

Sfîntîrea caselor de Izvorul Tămăduirii

Cu prilejul sărbătorii Izvorului Tămăduirii, casele parohiei Sfântul Dumitru vor fi sfîntite, vineri, 25 aprilie, de la ora 15.00. Dumnezeu să binecuvînteze căminele unde vom pași!

